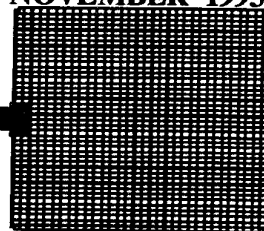

Contactorgaan van de sectie Diptera van
de Nederlandse Entomologische Vereniging

Pissebedvliegen (Rhinophoridae) in Nederland: een voorlopig overzicht

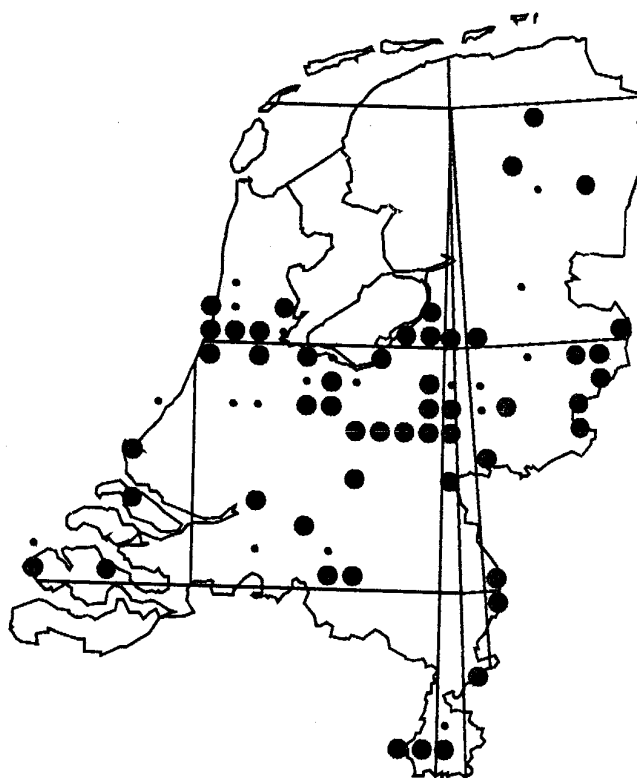
door Theo Zeegers en Mark van Veen

Inleiding

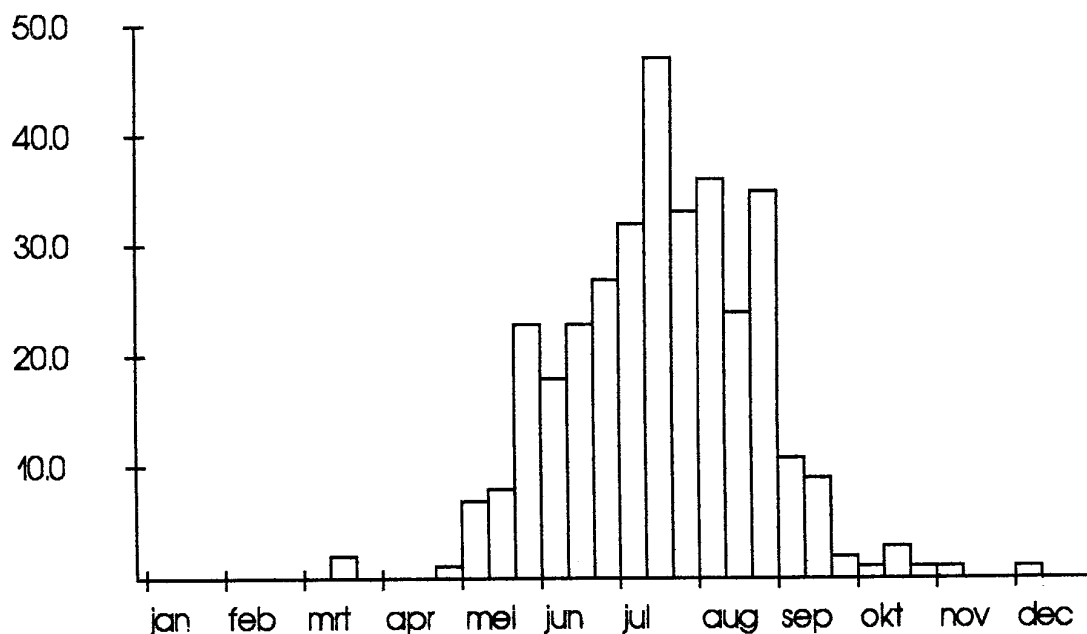
Met de tabel van Theo Zeegers over de grotere sluipvliegen van Nederland (Zeegers, 1992) is de belangstelling voor deze groep vliegen in Nederland toegenomen. Steeds meer dieren die op sluipvliegen lijken worden verzameld en gedetermineerd. Tussen deze verzameling sluipvliegen en sluipvliegachtigen zit een groep die te klein was om in de sleuteltabel van Theo te worden opgenomen en die bovendien niet tot de Tachinidae behoort: de Rhinophoridae of Pissebedvliegen. Toch worden deze vliegen regelmatig gevangen, mede gezien het feit dat enkele soorten binnenshuis voorkomen en dan op ramen zitten.

De definitie van Rhinophoridae is vrij simpel: vliegen die op Pissebedden parasiteren. De herkenning van Rhinophoridae op morfologische gronden is echter minder simpel. De vorm van het borstvelletje wordt vaak als determinatiekenmerk genoemd. Er zijn echter ook Calliphoridae en Tachinidae die net zo'n borstvelletje hebben. Om verwarring te voorkomen hebben we deze niet-Rhinophoridae opgenomen in onze tabel. Twee genera hiervan (*Melanomyia* en *Angioneura*) zijn pas recent naar de Calliphoridae overgeplaatst. Het aantal soorten in Nederland is beperkt.

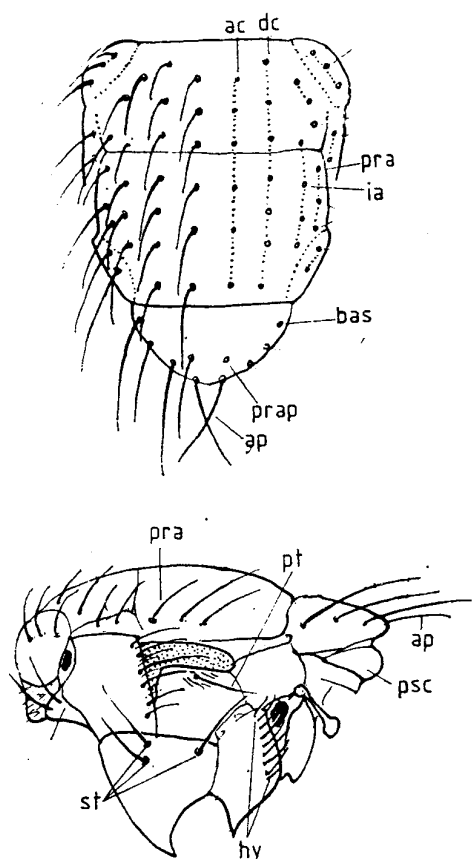
Er zijn ons uit Nederland, na een grove inventarisatie, acht soorten van de Rhinophoridae bekend. Van de recent naar de Calliphoridae overgeplaatste genera zijn ons twee soorten bekend. Het geringe aantal soorten maakt de drempel tot het maken van een tabel laag. Op basis van de tabellen

Figuur 1. Verspreiding van alle Rhinophoridae exemplaren in Nederland. Waarnemingen gebaseerd op de collecties van het ITZ (Amsterdam), Van Aartsen, Zeegers en Van Veen. Kleine stip: alleen waarnemingen voor 1960, grote stip: (ook) waarnemingen na 1960.

Figuur 2. Vliegtijd van Rhinophoridae (aantal exemplaren) in het ITZ en de collecties van het ITZ, Van Aartsen, Van Veen en Zeegers.

Figuur 3. Borstelkenmerken van het borststuk: pra = pre-alare borstel; dc = dorsocentrale borstel; ac = acrostichale borstel; ap = apicale borstel en bas = basale borstel van het schildje.

van Draber-Monko (1989), Mihalyi (1986), Shtakel'berg (1988) en Herting (1961) hebben we een tabel samengesteld. Daarbij hebben we een flink aantal soorten opgenomen, die in Nederland te verwachten zijn, waarbij een ruime geografische marge aangehouden is. Onze tabel pretendeert pragmatischer te zijn dan de bovenstaande tabellen. Wij hopen hiermee voor de lezer een duidelijk en praktisch onderscheid gemaakt te hebben tussen de echte en niet-Rhinophoridae. Bovendien gebruikt de tabel tot de genera minder borstelkenmerken dan die van Herting. Dit is prettig, vooral bij de determinatie van malaiseval-materiaal, waar nogal eens wat borstels van beesten afgebroken zijn. Tenslotte hebben we voor alle Nederlandse soorten de klassieke kenmerken tegen het licht gehouden en in een aantal gevallen onvoldoende bevonden.

De verspreiding in Nederland

De Nederlandse verspreiding van Rhinophoridae is slecht bekend. Figuur 1 geeft een beeld op grond van de verzamelingen van het Zoölogische Museum te Amsterdam (ITZ) en van de privé-verzamelingen van Van Aartsen, Zeegers en Van Veen.

Nederland is daarin nogal leeg. Om aan te geven wanneer Rhinophoridae verwacht kunnen worden geeft fig. 2 een beeld van de vangsten van de Rhinophoridae in de loop van het jaar. Te zien is dat Rhinophoridae altijd te vangen zijn, behalve in de eerste maanden van het jaar. Het is interessant eens na te gaan of meerdere generaties per jaar optreden.

We zijn zeer geïnteresseerd in aanvullende gegevens, het liefst met habitat-informatie. Hiervoor kan de EIS-oecocode (in ieder geval de eerste vier cijfers) gebruikt worden.

Kenmerken

Voor een uitgebreide beschrijving van alle kenmerken wordt verwezen naar de sluipvliegental van Theo Zeegers (1992). De daar gegeven morfologische bespreking gaat ook voor Rhinophoridae op. De borstelkenmerken van het borststuk staan in fig. 3 weergegeven. Vooral belangrijk daarin is de pre-alare borstel (*pra* in de figuur), waarop veel officiële tabellen gebaseerd zijn. De terminologie van de kop staat in fig. 4 afgebeeld.

Op het achterlijf heten de borstels langs de achterrand van een segment marginalen, terwijl borstels middenop een segment discalen heten. Bij het achterlijf is de segmenttelling volgens die van de sluipvliegental. Het eerste zichtbare achterlijfssegment is segment 1. Er is echter nog een zeer klein segment daarvoor dat bijna geheel verdwenen is, maar in de officiële literatuur wordt het eerste zichtbare achterlijfssegment segment 2 genoemd. Het is maar dat je het weet.

Dankwoord

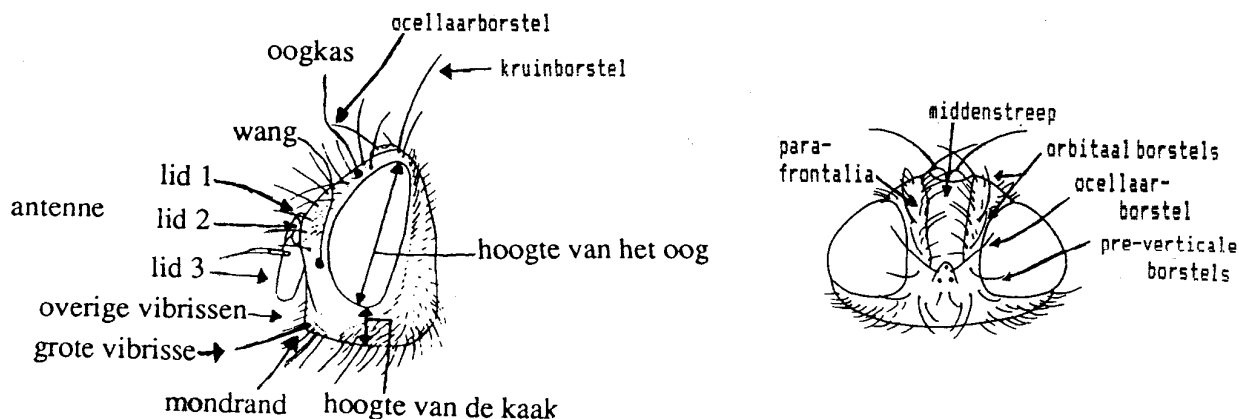
We willen het ITZ en Bob van Aartsen bedanken voor de gelegenheid hun verzamelingen te bestuderen.

Literatuur

- Draber-Monko, A., 1989. Rhinophoridae. *Klucze do oznaczenia owadów polski* 141: 1-60.
- Herting, B., 1961. Rhinophoridae. In: *Fliegen der palaearktischen Region 9. 64e* (E. Lindner, red.): 1-36.
- Mihalyi, F., 1986. Rhinophoridae. *Fauna Hungarica* 161: 407-425.
- Shtakel'berg, A.A., 1988. Rhinophoridae. In: *Key to the Insects of the European Part of the USSR Volume 5 part 2* (G.Y. Bei-Bienko, red.): 1097-1102. E.J. Brill, Leiden.
- Zeegers Th., 1992. *Tabel voor de grotere sluipvliegen en Horzels van Nederland*. Jeugdbonds-uitgeverij, Utrecht. 85 p.

Adressen van de schrijvers:
 Theo Zeegers
 Weegschaalstraat 207
 7521 CH Enschede

Mark van Veen
 Sumatrastraat 279
 1095 HR Amsterdam

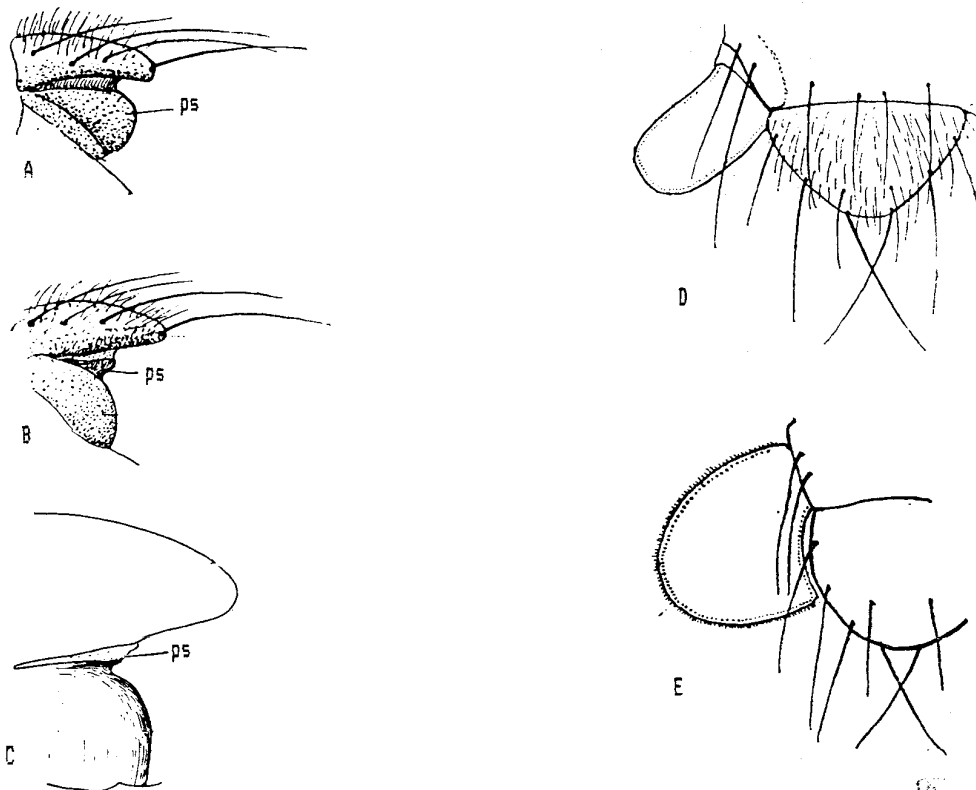

Figuur 4. Kenmerken van de kop.

Toelatingstabel Rhinophoridae (Pissebedvliegen)

Deze tabel definieert welke soorten sluipvlieg-achtigen er opgenomen zijn in de Rhinophoridae-tabel. Hij kan gebruikt worden voor elke calyprate vlieg met een rij borstels op de hypopleuren, met een ontwikkelde zuignuit en met borstels op het borststuk en schildje (Tachinoidea).

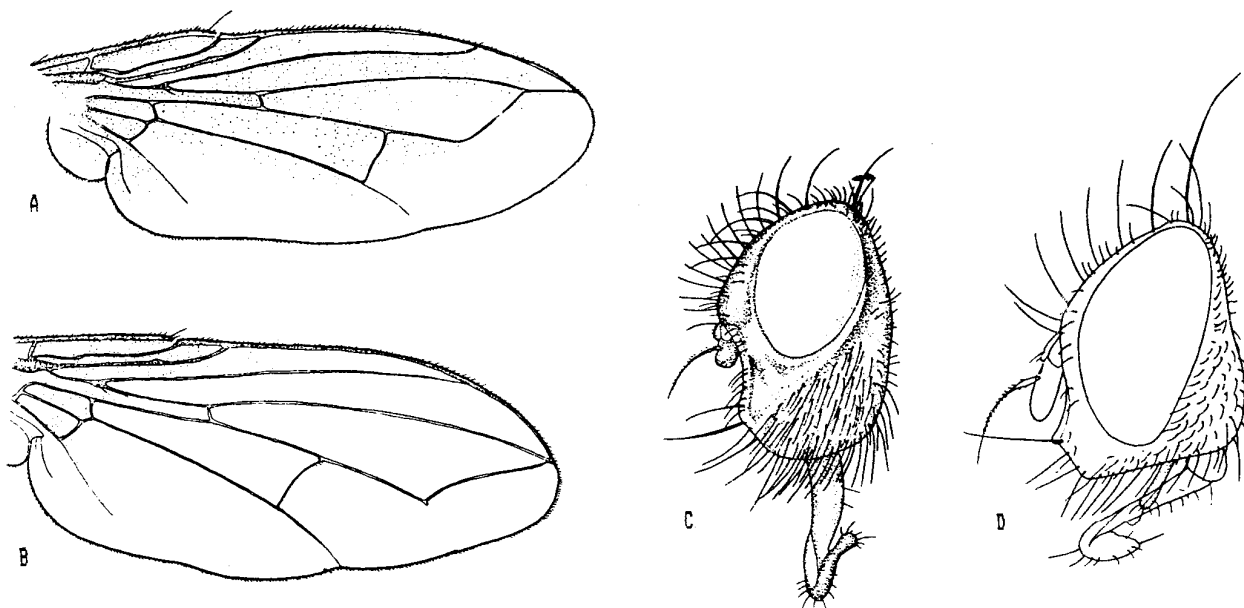
- 1 Postscutellum sterk opgeblazen (fig. 5a). Tachinidae
(inclusief Phasiinae)
- Postscutellum niet of nauwelijks ontwikkeld en zeker niet opgeblazen (fig. 5B en C). Indien twijfelachtig hier vervolgen. 2
- 2 Borstvelletje klein, min of meer cirkelvormig en vrijwel loodrecht van het borststuk afstaand. Daardoor volgt, van boven gezien, de binnenrand van het borstvelletje niet de zijrand van het schildje (fig. 5D). Rhinophoridae
(inclusief de meeste Melanomyiinae en twee soorten Phasiinae)
- Borstvelletje groot en gebogen, waardoor de achterste helft parallel aan het borststuk loopt. Daardoor volgt, van boven gezien, de binnenrand van het borstvelletje het borststuk en de zijrand van het schildje (fig. 5E). 3
- 3 Bocht in ader M goed gelokaliseerd en scherphoekig, veelal met een aanhangsel of vouw uit de knik lopend. Topdwarsader met de bolling naar binnen. Sarcophagidae en Calliphoridae
- Bocht in ader M flauw en zonder aanhangsel. Topdwarsader vrijwel recht of zelfs met de bolling duidelijk naar buiten. Restgroep
Vervolg in de Rhinophoridae-tabel

Figuur 5. A: postscutellum opgeblazen (Tachinidae); B: postscutellum niet opgeblazen (Rhinophoridae); C: postscutellum niet opgeblazen (Calliphoridae); D: borstvelletje van een Rhinophoridae; E: borstvelletje van een Tachinidae.

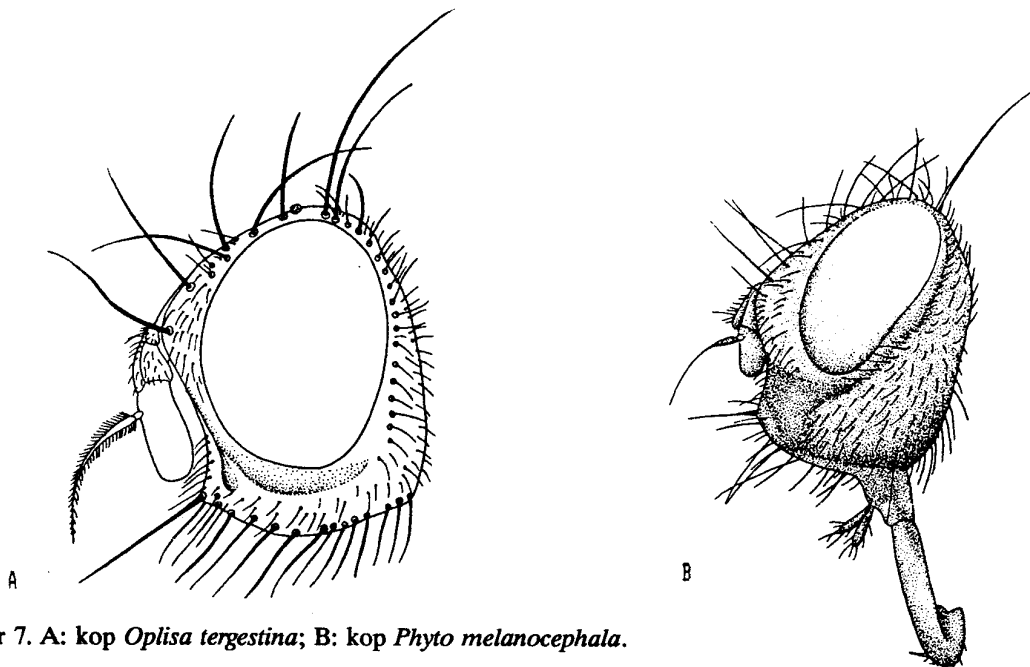
Tabel tot de genera der Rhinophoridae, inclusief de niet-Rhinophoridae

- 1 Topcel langgesteeld, de steel is beduidend langer dan dwarsader r-m (fig. 6A). Bocht in ader M hoekig en sterk gelokaliseerd. 2
 - Topcel open, gesloten of kort gesteeld (fig. 6B), in dat laatste geval is de steel hooguit zo lang als dwarsader r-m. Bocht in ader M in de regel flauw en geleidelijk (dus niet zo als in fig. 6A!). 7
- 2 Wangen, ter hoogte van de onderrand van het oog, met enkele sterke borstels. 3
 - Wangen kaal of kortbehaard, maar altijd zonder duidelijke borstels. 4
- 3 Segment 1 met marginalen. Drie sternopleurale borstels. Scheen II met meerdere anterodorsale borstels. Bij het ♂ heeft dij II van onderen een kam van stevige dorentjes aan de top. *Stevenia*
 - Segment 1 zonder marginalen. Twee sternopleuralen. Scheen II met slechts één anterodorsale borstel. Bij het ♂ ontbreekt de kam van dorentjes op dij II. *Cirillia*
- 4 Vleugels met sterke verdonkering. Kaken hoog, hoger dan de lengte van de derde antennelid (fig. 6C). . . 5
 - Vleugels egaal, doorzichtig of iets grijs getint. Kaken smal, niet breder dan de lengte van het derde antennelid (fig. 6D). 6
- 5 Topcel erg lang gesteeld, de steel is veel langer dan dwarsader m-cu. Borstvelletje zwart. Vleugels geheel egaal verdonkerd, of met een witte vlek aan de top. *Melanophora*
 - Topcel weliswaar langgesteeld, maar de steel is niet langer dan dwarsader m-cu. Borstvelletje wit. Vleugels ten dele verdonkerd, ten dele helder. Topcel donker met in het midden een venstervlek. *Chaetostenia*
- 6 Borstvelletje wit, haltertjes geel. Achterlijf tamelijk slank en met marginalen. *Rhinophora*
 - Borstvelletje en haltertjes donker. Achterlijf breed (als *Phasia*) en zonder marginalen. *Litophasia*
 (~~Phasia~~ tot Tachinidae: Phasiinae)

Figuur 6. A: vleugel *Stevenia atramentaria*; B: vleugel *Phyto melanocephala*; C: kop *Melanophora roralis*; D: kop *Rhinophora lepida*.

- 7 Ader M recht, vrijwel zonder bocht, zodoende is de topcel zeer breed geopend (opening zo breed als dwarsader m-cu). Schildje met drie tot vier paar divergerende borstels. *Cinochira*
(behoort tot *Tachinidae: Phasiinae*)
- Ader M duidelijk, zij het soms zwak en flauw, gebogen. Indien topcel geopend, dan opening klein (ongeveer zo lang als dwarsader r-m). Schildje vaak met maar twee paar borstels, indien met drie tot vier paar dan de apicalen duidelijk gekruist. 8
- 8 Apicalen van het schildje zwak, hooguit half zo sterk als het enige andere borstelpaar aan de achterrand van het schildje, soms ontbreken de apicalen zelfs volledig. 9
(behoren tot *Calliphoridae: Melanomyiinae*)
- Apicalen van het schildje goed ontwikkeld, niet of nauwelijks zwakker dan de overige borstels achter het schildje. 10
- 9 Haltertjes donker. Voorrاند van de vleugel verdonkerd (kan bij museummateriaal vervaagd zijn). Sprietborstel tenminste op de basis bepluimd. *Melanomyia*
(inclusief *M. fimbriata*)
- Haltertje licht(-geel). Vleugel geheel helder. Sprietborstel fors ruig tot vrijwel kaal. *Angioneura*
- 10 Borstvelletje breed en aanliggend (fig. 5E), van *Calliphoridae*-type (zie toelatingstabel). Propleuren behaard. Schildje met tenminste 3 paar sterke borstels aan de achterrand. De topcel is open en de sprietborstel bepluimd. *Eggisops*
(behoort tot *Melanomyiinae*)
- Borstvelletje cirkelvormig en afstaand (fig. 5D), van *Rhinophoridae*-type. Propleuren kaal. Schildje in de regel met slechts twee paar sterke borstelparen aan de achterrand. Indien met drie paar sterke borstels, dan zeer zelden tegelijkertijd met open topcel en bepluimde sprietborstel (in *Metopisena*). 11
- 11 Schenen vrijwel geheel rood, dijen gedeeltelijk rood. Wangen ter hoogte van de onderrand van het oog met enkele duidelijke borstels. *Frauenfeldia*
- Poten geheel zwart. Wangen kaal of behaard, maar zonder borstels. 12
- 12 Borststukrug en achterlijf glimmend zwart, met slechts vage bruine aanslag. Voorrاند van de vleugel uitgebreid en sterk verdonkerd. Knop van het haltertje zwart. *Anthracomya*
- Borststukrug en/of achterlijf met patronen van grijze aanslag, indien dit minder duidelijk is dan zijn de vleugels helder. Knop van het haltertje geel tot bruin. 13
- 13 Wangen op het smalste deel veel smaller dan de breedte van het derde antennelid. Basicosta geel, uitgezonderd de uiterste basis. Kaken laag, minder dan $\frac{1}{4}$ van de ooghoogte (fig. 7A). *Oplisa*
- Wangen overal zo breed als het derde antennelid of nog breder. Basicosta geel of zwart. Kaken hoog, hoger of even hoog als $\frac{1}{4}$ van de ooghoogte (fig. 7B). 14
- 14 Basicosta licht(-geel). Topcel in de regel kortgesteeld, indien zeer nauw geopend dan scheen II met slechts één anterodorsale borstel. Sprietborstel in de regel kaal of ruig. *Phyto*
- Basicosta donker(-zwart). Topcel altijd open. Sprietborstel in de regel fors ruig tot bepluimd. Scheen II met meerdere anterodorsale borstels. 15
- 15 Achterlijf met op de tweede segment discalen. Schildje met drie paar randborstels, waarvan de basale niet veel zwakker zijn dan de subbasale. Mondrand gematigd vooruitspringend. Antenneborstel lang bepluimd (lengte van de bevedering half zo lang als de breedte van het derde antennelid). *Metopisena*
- Achterlijf zonder discalen op het tweede segment. Schildje met zwak tot niet ontwikkelde basale borstels. Mondrand sterk vooruitspringend, tot aan de voorrاند van de antenne reikend. Sprietborstel fors ruig, zelden ruig. *Rhinomorinia*

Figuur 7. A: kop *Oplisa tergestina*; B: kop *Phyto melanocephala*.

Tabellen tot de soorten per genus: Rhinophoridae

Genus *Stevenia* Robineau-Desvoidy, 1830

- 1 Achterlijf met op segmenten 2 en 3 discalen en marginalen. Sprietborstel fors ruig. 5-10 mm. *S. atpmentaria* (Meigen, 1824)
 NL: verspreid. Vliegtijd: mei tot augustus.
- Achterlijfssegment 2 en meestal ook 3 zonder discalen (wel met marginalen). Sprietborstel zeer kort ruig, de haartjes zijn minder dan de helft van de dikte van de sprietborstel aan de basis. 6-8 mm. *S. umbratica* (Fallén, 1820)
 NL: zeldzaam (Moergestel, det L.E.N. Sijstermans). Vliegtijd: augustus. Van de Middelandse Zee tot in Zuid-Zweden en Öland voorkomend.

Genus *Cirillia* Rondani, 1856

Eén soort. Naast de in de tabel genoemde kenmerken verschilt deze soort van alle andere soorten door de combinatie van een langgesteelde topcel en een sterk ontwikkelde pre-alaar. 5 mm. *C. angustifrons* Rondani, 1856
 Zuid-Europa, in Frankrijk tot aan Parijs, maar overal zeldzaam.

Genus *Melanophora* Meigen, 1803

Eén soort. Dwarsader m-cu mondt in R_{4+5} op een afstand gelijk aan de lengte van dwarsader m-cu van dwarsader r-m uit. Bij beide geslachten kruin breder dan een oog. Vleugels bij het ♂ vrijwel geheel verdonkerd, bij het ♀ met een opvallende witte vlek in de top. 5-6 mm. *M. rovalis* Linnaeus, 1758
 NL: vrij zeldzaam. Vliegtijd: begin mei-midden oktober.

Genus *Chaetostenia* Brauer, 1895

Antennen bruin-geel tot rood gekleurd. Vleugel op de top en aan de voorrand in de basale vleugelheft verdonkerd, deze twee gebieden door een opvallende witte strook gescheiden. Bovendien ligt er midden in de topcel een langgerekt vensterveld. Achterlijf zwart, bij het ♂ met in het midden onderbroken banden van grijze aanslag. Bij het ♀ zijn deze banden vrijwel onzichtbaar.

- 1 Eerste achterlijfssegment met één paar marginalen. Twee tot drie buitenste orbitalen. Kruin breed, bij het ♂ meer dan half zo breed als een oog, bij het ♀ vrijwel zo breed als een oog. . . . *C. maculata* (Fallén, 1820)
 NL: gewoon, ook veel op ruiten. Vliegtijd: begin juni-eind oktober. Twee generaties, met de pieken in begin juli en eind augustus. Bovendien een ♂ uit midden maart (ongetwijfeld een overwinteraar). Men vangt significant meer ♀♀.
- Eerste achterlijfssegment zonder marginalen. Kruin smal, bij het ♂ smaller dan de helft van een oog en zonder buitenste orbitalen, bij het ♀ beduidend smaller dan een oog en met slechts één buitenste orbitaal. *C. brevicornis* (Zetterstedt, 1844)
 Niet in NL. Zuid-Zweden.

Opmerking: Volgens alle literatuur zou *C. maculata* geheel zwarte poten moeten hebben, en zouden de acrostichale borstels voor de dwarsnaad afwezig moeten zijn. Beide kenmerken zijn evenwel nogal variabel: vaak zijn er wel acrostichale borstels voor de dwarsnaad, en zijn de dij en/of schenen duidelijk rood van onderen. Zulke exemplaren lijken op *C. nubilipennis* Loew, een mediterrane soort die evenwel geheel oranje poten heeft.

Genus *Rhinophora* Robineau-Desvoidy, 1830

Eén soort. Mondrand duidelijk vooruitspringend (fig. 6C). Wangen smal, zeer kort en spaarzaam behaard (20x). Achterlijf van het ♂ met grijze zijvlekken, van het ♀ vrijwel geheel zwart. 4-5 mm. *R. lepida* (Meigen, 1824)
 NL: gewoon. Vliegtijd: midden juni-begin september; één generatie.

Genus *Frauenfeldia* Egger, 1856

Eén soort. ♂: tamelijk groot genitaal; ♀: opvallend rood tweede antennelid. 5-7 mm. . . . *F. rubricosa* (Meigen, 1824)
 NL: Zuid-Limburg en binnenland: verspreid (vooral het oosten?). Vliegtijd: midden juni-begin augustus.

Genus *Anthracomia* Rondani, 1856

Eén soort. Basicosta zwart. Schildje met twee paar randborstels. Antenneborstel lang bepluimd. Borstvelletje wit, bij het ♂ iets verdonkerd. ♂ met nogal smalle kruin. 5-7 mm. *A. melanoptera* (Fallén, 1810)
 NL: Zuid-Limburg gewoon, binnenland verspreid. Vliegtijd: begin mei-midden september in twee generaties. Opvallend is dat men veel meer ♀♀ dan ♂♂ vangt.

Opmerking: Bij beschadiging van de apicalen verwacht men deze soort met *Melanomyia nana*, vanwege de gelijkenis van de vleugels. Het onderscheid is evenwel ook dan eenvoudig:

- a Kaken hoog, net zo hoog als de lengte van het derde antennelid. Basale borstels op het schildje dichtbij de basis van het schildje ingeplant. *Anthracomia melanoptera*
- b Kaken laag, net zo hoog als de breedte van het derde antennelid. Basale borstels op het schildje ongeveer halverwege het schildje ingeplant. *Melanomyia nana*

Genus *Optisa* Rondani, 1862

- 1 Ocellare borstels naar buiten en iets naar achteren gericht (fig. 7A). Basis van ader R_{4+5} met één zeer sterke borstel (zelden een kleine tweede erbij). 3,5-5 mm. *O. tergestina* Rondani, 1862
 Zuid- en Midden-Europa, noordelijk tot de Main. Vliegtijd: juni tot augustus.
- Ocellare borstels gewoon naar voren gericht. Basis van ader R_{4+5} met een rijtje borsteltjes van normaal formaat. 5 mm. *O. oldenbergi* Herting, 1961
 Zuid-Europa, tot in Zuid-Polen. Vliegtijd: juli.

Genus *Phyto* Robineau-Desvoidy, 1830

Moeilijk genus, mede door de variabiliteit van de genoemde kenmerken. Determinatie liefst op meerder ♂ baseren.

- 1 Topcel open of net gesloten. Wangen kaal of uiterst spaarzaam behaard. Antenne met derde lid vrijwel tweemaal zo lang als het tweede lid. Scheen II met één anterodorsale borstel. Achterlijfssegment 1 zonder marginalen, segment 2 zonder discalen. ♂: kruin smaller dan derde antennelid, pre-verticaal afwezig. 6-8 mm. *P. cingulata* Zetterstedt, 1844
Europa, gevonden van Zuid-Zweden tot Zuid-Frankrijk.
- Topcel gesteeld, zij het vaak zeer kort. Wangen spaarzaam maar duidelijk behaard. Antenne met derde lid anderhalf maal zo lang als tweede. ♂: kruin breder dan het derde antennelid (soms even breed). 2
- 2 Pteropleurale borstel afwezig, dus geen borstels op het pleuron recht onder de vleugelinplanting. Achterlijfssegment 1 zonder marginalen, segment 2 zonder discalen. ♂: kruin smal, pre-verticale borstel afwezig, topbolletje opvallend groot. 5-8 mm. *P. discrepans* Pandellé, 1896
In onze streken ssp. discrepans. West-Europa, in maritime klimaatgebieden van de Pyreneeën tot Zuid-Engeland.
- Pteropleuraal aanwezig. Achterlijfssegment 1 doorgaans met marginalen en segment 2 met discalen, of bij ♀♀ vrijwel alle beborsteling op segment 1 en 2 ontbrekend. 3
- 3 Drie sternopleuralen. Scheen II met één sterke anterodorsale borstel en een tweede die half zo sterk is. ♂: kruin versmald, pre-verticale borstel afwezig. 6-7 mm. *P. similis* Stein, 1924
Midden-Europa, van Polen tot de Pyreneeën. Vliegtijd: augustus.
- Twee sternopleuralen. Scheen II met twee tot vier antero-dorsale borstels. ♂: kruin breed, 3/4 x de oogbreedte, twee buitenste orbitale borstels en één pre-verticale borstel aanwezig. 5-9 mm.
. *P. melanocephala* (Meigen, 1824)
NL: Zuid-Limburg, verspreid; Du: Oostvoorne, elders te zoeken? Vliegtijd: mei-augustus, mogelijk twee generaties (midden mei-begin juni en begin-eind augustus).

Opmerking: In het Nederlandse materiaal van de laatste soort treffen we uitsluitend exemplaren met één grote en één kleine anterodorsale borstel op scheen II (dus als *P. similis*). De kruinbreedte van het ♂ is nogal variabel.

Genus *Metopisena* Rondani, 1862

Eén soort. ♂ met kruin zo breed als derde antennelid, zonder pre-verticale borstel. Lijkt overigens veel op *Rhinomorinia sarcophagina*, maar pre-alaar sterk ontwikkeld (ongeveer als voorste postsuturale dorsocentrale borstel). 6-9 mm. *M. celer* Rondani, 1862
Niet in Nederland. Zuid-Europa.

Genus *Rhinomorinia* Brauer & Bergenstamm, 1889

Verschilt van *Phyto* en *Metopisena* door de sterk naar voren uitspringende mondrand en doordat ook het ♂ op de kruin een sterke, naar buiten gerichte pre-verticale borstel heeft. De combinatie van een open topcel, kale wangen en scheen II met meerdere antero-dorsale borstels komt men elders slechts bij het genus *Metopisena* tegen.

- 1 Sprietborstel duidelijk ruig. Wangen ongeveer zo breed als het derde antennelid. Kaken tamelijk laag, ongeveer een kwart van de ooghoogte. Pre-alaar zwak, niet half zo sterk als de voorste postsuturale dorsocentrale borstel. 6-7 mm. *R. sarcophagina* Schiner, 1862
Nog niet uit NL. Centraal- en Zuid-Europa, noordelijk tot Noord-Duitsland. Vliegtijd: eind mei tot juli.
- Sprietborstel vrijwel kaal. Wangen ongeveer zo breed als twee maal de breedte van het derde antennelid. Kaken hoog, bijna zo hoog als de halve ooghoogte. Pre-alaar sterk, vrijwel zo sterk als voorste postsuturale dorsocentrale borstel. 6-8 mm. *R. subrostrata* Villeneuve, 1913
Niet in Nederland. Alpen. Vliegtijd: juli.

Tabel tot de soorten per genus uit de Melanomyiinae (Calliphoridae)

Genus *Melanomyia* Rondani, 1856

De soort *M. fimbriata* wordt op grond van de ♂-genitaliën en subtielere borstelkenmerken tot het genus *Angioneura* gerekend.

- 1 Pre-alaar sterk. Achter de dwarsnaad staan de interalaar op de positie 1-0-1, de middelste ontbreekt dus. Borststuk veelal met één paar duidelijke acrostichale borstels voor de dwarsnaad (bij sommige ♀♀ ontbreken ze evenwel). ♂: kruin smaller dan het derde antennelid; achterlijf met vlekken van grijze aanslag; ♀: kruin breed; achterlijf geheel glanzend zwart. Kruinstreep beduidend breder dan een parafrontalia (1,5-2x). 3-4,5 mm. *M. nana* (Meigen, 1824)
NL: gewoon. Vliegtijd: begin mei-begin september, één generatie?
- Pre-alaar zwak. Achter de dwarsnaad staan de interalaren op de positie 0-0-1 of 0-1-1, de voorste ontbreekt dus. Borststuk altijd zonder duidelijke acrostichale borstels voor de dwarsnaad. ♂: kruin breder dan het derde antennelid; achterlijf geheel glanzend zwart; ♀: als *nana* ♀, maar de kruinstreep is ongeveer zo breed als een parafrontalia. 3-4 mm. *M. fimbriata* (Meigen, 1826)
Niet in NL. Midden-Europa, noordelijk tot Berlijn. Vliegtijd: eind mei tot september.

Genus *Angioneura* Brauer & Bergenstamm, 1893

Voor *A. fimbriata*: zie het genus *Melanomyia*.

- 1 Borstvelletje van Calliphoridae-type (als fig. 5E), gelig. Sprietborstel duidelijk ruig, haartjes aan de bovenzijde langer dan de dikte van de sprietborstel aan de basis. Eerste segment van het achterlijf zonder marginalen. ♂: kruin erg smal, smaller dan het derde antennelid; ♀: achterlijf grijs bestoven. Kruinstreep twee maal zo breed als parafrontalia. 3-4 mm. *A. acerba* (Meigen, 1838)
NL: zeldzaam; Scheveningen, 7 augustus 1907; GB, DK, F. Vliegtijd: juni tot oktober.
- Borstvelletje van Rhizophoridae-type (als fig. 5D), sneeuw wit. Sprietborstel vrijwel kaal. Eerste segment van het achterlijf met marginalen. ♂: kruin beduidend breder dan het derde antennelid (bijna tweemaal); ♀: achterlijf geheel glanzend. Kruinstreep eenmaal parafrontalia. 4-5 mm. . *A. cyrtoneurina* (Zetterstedt, 1859)
Nog niet bekend uit Nederland, wel uit D, DK, F en GB. Vliegtijd: midden juni tot eind augustus.

Genus *Eggisops* Rondani, 1862

Eén soort, *E. pecchiolii* Rondani, 1862, welke nog niet bekend is uit Nederland. Wel bekend uit A, CS, D, DK, F, GB, I en P.